

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden op 24 september 1949, in de namiddag, op de Traberhof bij Rosenheim. De schrijfwijze werd aangepast aan de regels van de huidige spelling.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Verslag van Bruno Gröning, Rosenheim, 24 september 1949

“Zojuist hebben jullie uit de mond van een eerlijke, oprechte journalist gehoord...”

Hagen:

De heer Gröning heeft mij gevraagd, een paar woorden te spreken. Hij zal zo meteen zelf verschijnen. Het punt is: reeds urenlang hebben we vergaderd met enkele heren van de pers. De heer Gröning was dagen lang, bijna twee weken weg. Veel van jullie hebben gewacht. De reden, dat de heer Gröning weg was, was zoals jullie zelf hebben kunnen vaststellen, dat er in tussentijd van veel kanten vijandigheden waren tegen de heer Gröning. Er waren een heleboel – zelf hoor ik ook bij de pers- slechte schrijvers op dit gebied. Maar ook bij de pers zijn er veel journalisten, waar het om gaat, nadat zij zelf ervaren hebben, welke invloed de heer Gröning op hen had, hem te helpen, de hele situatie uit te leggen. Wij zijn ermee bezig, deze knoeiers eindelijk een lesje te leren!

(Applaus)

Van de andere kant moeten jullie de problemen begrijpen, die een man zoals Gröning in zijn werk heeft. Jullie hebben er geen idee van, dat reeds honderdduizend brieven zijn gekomen, dat honderdduizend mensen wachten en dat men ze allemaal daadwerkelijk dan pas kan helpen, wanneer hij erin slaagt, dit allemaal in goed georganiseerde banen te leiden, zodat uiteindelijk iedereen geholpen kan worden. Als jullie later de heer Gröning hebben gehoord, dan willen wij jullie vragen, om samen met ons deze strijd te voeren, tegen laster en vuil.

(Applaus)

Want alleen met jullie hulp, het samen dragen, zal het mogelijk zijn, het publiek ertoe te brengen, dat we eindelijk gezondheidscentra komen oprichten, die voor jullie allemaal dringend nodig zijn.

Dit is alles, wat ik jullie wilde zeggen. Jullie begrijpen, waarom ik jullie liet wachten. Nu zal hij zelf tot jullie spreken.

Bruno Gröning:

Beste genezing zoekenden!

Zojiest hebben jullie uit de mond van een eerlijke, oprechte journalist gehoord, wat voor slechte mensen aan het werk zijn, dit goede, dit grote, goddelijke werk te vernietigen. Geen enkel middel laat men onbeproofd. Maar we hoeven ons niet te verbazen, als we ons de vraag weer voorstellen:

Hoe was het, toen Jezus op aarde kwam; wat heeft men toen alles gedaan; heeft men toen ook niets nagelaten, hem te vernietigen? Ik zeg jullie, dat ik hier vandaag precies zo voor sta, dat mensen er niet voor terugschrikken, hetzelfde te doen, wat men vroeger gedaan heeft.

(Foei-Roep)

Ik word overal vervolgd. Men heeft geprobeerd mij min of meer te vergifigen. Men heeft geprobeerd, mij te ontvoeren, dit wil zeggen, gevangen te houden, zodat ik misschien daar de vernietiging tegemoet ging. Niets is deze mensen te gek, om mij uit de weg te ruimen. Ik zeg jullie heel eerlijk, dat ik nergens bang voor ben. God is bij me! Net zo moet ik jullie ook zeggen, dat ik deze omstandigheden, zoals die momenteel nog gelden, niet langer kan dulden. En ik zal tegen deze smerige dingen weten te reageren. Vandaag heb ik al enkele kleinigheden onthuld. Ik ben in staat, op te treden tegen iedereen. Er waren hier mensen, die met leugens binnen waren gekomen, alleen iets gezegd en dan naar buiten toe hadden beweerd, dat niet zij maar ik het had gezegd. Mij maakt het niets uit, ik blijf bij de waarheid.

Het leven is niet van mij, maar mijn leven is van jullie allemaal, om jullie allemaal te kunnen helpen, en dat ik gestoord word, dat laat me koud. Maar antwoord geven moet ik; wat er ook gebeurd. Voor mijn leven vrees ik niet. Ik weet, dat niemand in staat zal zijn, mij op deze manier, zoals zij gedacht hadden, aan de kant te zetten. Dat zal hun niet lukken. Ik sta niet alleen, God is bij me, zoals ik altijd met Hem heb geleefd en verder zal leven. Dit is mijn bescherming, die ik heb. Een persoonlijke bescherming heb ik min of meer niet nodig. Ik leef niet voor mij; ik leef voor de mensheid!

Andermaal mijn verontschuldiging, dat ik jullie hier de hele dag heb laten wachten. Mijn schuld was het niet; het was niet mijn bedoeling! Ik had het jullie meteen kunnen zeggen, maar de tijd was zo kostbaar; dit wil zeggen, ik moest deze dingen eerst

uitleggen en zo zal het nu dag in, dag uit gaan. Jammer van de mooie tijd, die hierdoor verloren gaat. Maar deze tijd zal ik moeten opofferen; ik moet deze geruchten bestrijden en ik moet er alleen mee omgaan. En ik denk jullie met zekerheid te kunnen zeggen, dat ik het aankan. Niets voor mij, alles voor de mensheid!

Ik heb jullie reeds gezegd, dat ik op de juiste weg ben, gezondheidscentra op te richten, overal, allereerst in Duitsland, dan in de hele wereld. Ik weet, dat mensen hier zeggen: “Wat wil die kleine kerel? Hij is waanzinnig, gestoord!” Maar dat is niet erg!

Duizenden en duizenden mensen zijn reeds gezond, wat mij niet verzwakt; integendeel, het versterkt mij. Zoals ik jullie hier vandaag voor mij zie staan, zo heb ik jullie een tijdje geleden in een groter hoopje gezien. Ontelbare mensen stonden hier, hoopten op genezing, en kregen deze ook grotendeels. Maar het kan zo niet verder gaan. Het zal jullie al bekend zijn, dat ik heb gezegd: ik wil hier geen kermis van maken, ik wil een geordende situatie, en wel gezondheidscentra oprichten, en hier en daar wil ik het iedereen zo gemakkelijk mogelijk maken, zodat hij geld en tijd, en ook woorden spaart. Hij hoeft mij niet te vertellen, wat voor een lijden hij heeft. Nee, dat weet ik zelf, en ik weet meer, als jullie denken. Derhalve wil ik mij niet verheffen, maar als ik de bekwaamheid er voor heb, dan kunnen jullie mij het vertrouwen schenken.

Ik wil jullie het leven niet moeilijk maken; ik wil het jullie gemakkelijker maken. Ik wil jullie de gezondheid geven, dit wil zeggen niet ik, maar ik sta nog steeds voor jullie als een kleine bemiddelaar van God. God is en blijft alles! Hij is onze Vader! Wij zijn allemaal kinderen van God! De grootste arts van alle mensen is en blijft God! Enkel met zijn hulp kunnen wij rekenen, als wij bereid zijn, het geloof in ons op te nemen of als we door dit geloof reeds bezielde zijn, dat wij bereid zijn, met dit geloof te leven, dan hebben we alles. En het grootste, wat een mens kan bezitten, is en blijft de gezondheid. Wie gezond is, heeft alles en kan zijn boterham goed verdienen. Diegene die ziek is, moet toekijken, hoe de gezonde zijn brood verdient en het kan eten, en hoe de zieke er niet toe in staat is, omdat hij de eetlust en de middelen mist.

Gezondheid is alles! Maar de gezondheid kan een mens alleen verkrijgen, als hij in het geloof in God leeft.

En nu moeten jullie niet bedroefd zijn, als ik jullie zeg, dat ik hier op deze plek geen genezing voltrek. Ik houd me aan mijn woord, omdat ik zei: ik wil geordende omstandigheden. Wachten jullie tot de dag, dat ik jullie laat roepen, dat jullie her en der deze of gene gezondheidscentra kunnen bezoeken, om daar dat te krijgen, wat jullie al sinds tientallen jaren verwacht hadden: de gezondheid.

Maar ik wil in deze gezondheidscentra onze artsen, die zich bereid verklaard hebben, hier mee te werken, inschakelen, doordat zij bij personen, die door een organisch lijden getroffen zijn, het vooronderzoek en de nacontrole uitvoeren. Ik wil en moet mij veilig stellen op alle fronten, en ook wil ik weten, of zij gezond zijn geworden, of dat het maar inbeelding is. Want in enkele gevallen wordt door viezeriken steeds weer beweerd: “dit is slechts inbeelding; die zijn helemaal niet gezond; die Gröning heeft ze alleen maar gehypnotiseerd; die vallen toch weer terug.”

Ja inderdaad, terugvallen doet een mens steeds weer, wanneer hij het geloof verliest. Als hij weer valt voor satan, dan is hij het niet waard, de gezondheid te behouden in zijn lichaam, want satan wil niets liever dan het slechte van mensen.

Ik hoop, dat jullie mij hebben begrepen, en ik wil mij verontschuldigen, dat ik hier geen genezing uitvoer, omdat ik mij aan mijn woord moet houden. Ik wil en moet geordende situaties zien, en dan kan ik jullie gegarandeerd hulp bieden.

(Interrupties, uit de menigte: Smeek om hulp)

Hier staat een geestelijke voor jullie, die geen moeite heeft gespaard om vanuit Italië hierheen te komen. Het is reeds ver verspreid, dat men zegt, het is geen spot, geen schijn, geen betovering, nee, het blijft puur Goddelijk, het is geen leugen en bedrog, maar het is de zuivere waarheid.

(Uit de menigte huilen, smeken om genezing)

Mag ik een ogenblik stilte graag!

Toespraak van een Italiaanse geestelijke:

Mijn dierbaren!

Ik ben zeer onder de indruk door de woorden van de heer Gröning, en ik moet toegeven, dat ik word herinnerd aan het Woord van de Heilige Schrift: “Je zal ze herkennen aan hun vruchten.” Dit zei Christus met betrekking tot ieder mens. En de vrucht is goed. Daarom dienen de mensen, die het voornemen hebben, deze dienaar van God, de rug toe te keren, er van af te zien, want de vrucht is goed! Niets brengt mensen dichter bij God, dan gezondheid naar anderen te brengen. En als Cicero dit met betrekking tot het niveau van artsen zei, zo geldt dit ook voor deze dienaar van God, die de opdracht heeft, zieken te genezen. Wij zien het, begonnen bij Christus tot op de dag van vandaag, wij lezen het tijdens het leven van Heiligen, zoals de Heiligen, net zoals hier, wonderen hebben verricht in een groot geloof. En God zei: “Jou geloof heeft je geholpen!”

Ik kan zien, dat jullie door een diep geloof bezield zijn voor deze dienaar van God, en als artsen en geleerden, die hem vijandig zijn gezind, zeggen, hij heeft geen opleiding genoten, zoals zij, is dit belachelijk, want God laat zich niet voorschrijven, wat hij doet! De Geest van God is, waar hij wil, en hij openbaart zijn grootte en almacht het meest aan onderdanige mensen.

Juist het Duitse volk zou blij moeten zijn, dat er een man de roeping heeft, angstige zielen, dorre lichamen gezondheid en genade en vrede te brengen. Ik hoop, dat in de toekomst een gezond verstand mag zegevieren en dat het werk van God, dat daardoor openbaar wordt, zo duidelijk en voor de hand ligt, dat dit in de toekomst niemand meer kan weerstaan.

En zoals de heer Gröning al aangaf, is het heel goed, dat artsen een vooronderzoek en een nacontrole uitvoeren, want de boosheid van de mensen is zeer groot. Jullie hebben Christus vervolgd en jullie hebben zijn volgelingen vervolgd en jullie vervolgen ieder mens. Ook hebben jullie vrome priesters achtervolgd, die in naam van God zieke genazen. Heb daarom de moed en het vertrouwen en volg datgene, wat de heer Gröning jullie zegt.

Vanmorgen heb ik in een café in München gewacht, waar de heer Gröning naar toe zou komen, en ik was erg bang, toen ik de deprimerende berichten via de pers en anders hoorde. En daar kwam weer het citaat bij me op: “En zij lieten zich niet lang adviseren door de valse Herodes, en zij gingen hun weg rechtstreeks naar Bethlehem, gingen er heen en vonden daar de Heer.”

Het werk van God zal in de toekomst openbaar worden! Daarom heb vertrouwen! En als hij niet meer van hier uit geneest, maar zijn werk vanuit een andere locatie moet uitvoeren, dan zien jullie de wil van God hierin, heb groot vertrouwen, en verdubbelen jullie je gebeden. De tegenstanders houden jullie het citaat voor ogen: “Aan hun vruchten zullen jullie ze herkennen”, alsmede: “Belaster niet mijn profeten”. Eigenlijk is de gave van genezing van zieken hoger als de gave van de profeet; want wat is er mooier, dan een mens te genezen? Zoals de Goddelijke Leermeester door Palestina trok en de zieken hielp, door handoplegging, en zij konden spreken of horen, of die bezeten waren door boze geesten, werden ervan bevrijd.

De huidige mensheid, wij allemaal staan onder invloed van boze geesten. Om deze macht uit te bannen, moeten wij een heel groot geloof hebben en dit geloof verzet bergen, een soort fluïdum, gaat van deze man van God uit. Hebben jullie daarom vertrouwen, en neem jullie kruis, zoals ik eveneens een kruis moet dragen. Ik ben nog geen priester en heb een zware lijdensweg achter mij; echter vol vertrouwen in God. Zelf ben ik ziek en met het oog op de Gekruisigde moeten wij ons kruis op ons nemen. De Heilige Maagd Maria zegene jullie, de man van God beschermen en hem gedurende veel jaren voor de Duitse natie behouden, zodat hij haar geluk en gezondheid moge brengen.

Dat wil God en De Heilige Maagd Maria.

Zeer onder de indruk van jullie geloof in God wil ik nog enkele woorden tot jullie richten. Ik geef jullie een raad: Iedereen draagt de last van de ander, en ben lief en goed voor elkaar. Het gebod van naastenliefde is het grootste gebod na de liefde voor God!

Oordeel niet, opdat gij niet veroordeeld wordt. Met de maat waarmee gij meet zal u gemeten worden, zegt de Heer. En wat je zegt, wordt gezeefd door drie zeven: door het zeef van de waarheid, de noodzaak en de liefde. Willen jullie oordelen, zeef ook dit door deze drie zeven, want de maat van Gods liefde is de maat van naastenliefde. De vuurtoren van de liefde zal uitstralen en zal de duisternis van deze wereld verlichten.

In München zag ik een vrouw, die wanhopig over de man van God en wonderdoener had gescholden. Ik heb haar aangesproken en haar gevraagd of zij hem ooit had gezien. Ze antwoordde met: “Nee.” Dus ik zei: “Hoe kunt u iets beoordelen, wat u nog nooit gezien hebt?” Had deze vrouw het door deze drie zeven gedaan, dan had zij niet zo geoordeeld. Pas op, een mens, die Gods werk doet, te vervolgen; want dit zal straf en ongeluk aantrekken. Ik zag al veel bovennatuurlijke dingen en ik zeg jullie: Waar de vinger van God is, en mensen verzetten zich hier tegen; ze zullen verpletterd worden. Kom daarom de vijanden van Gröning onder ogen, die nooit het geluk hadden, hem te zien, zij moeten oppassen. Wat niet waar is, daarover mag niet worden gesproken.

De vrouw is boos weggegaan en ik heb haar het Heilige Kruisteken nagezonden. God heeft ons door zijn kostbaar bloed verlost, en hij heeft ons voor geleefd, hoe wij in de dagen van beproevingen moeten leven.

Jullie hadden het geluk, de dienaar van God voor jullie te zien en zijn heilzame woorden te horen. Heb daarom vertrouwen en bid voor hem, zodat hij het charisma van zieke genezing nog heel veel jaren mag uitvoeren, en bid tot Maria, dat zij hem opneemt in haar moederlijke hart en dat het Goddelijke hart hem zal beschermen tegen alle vijandigheid en tegen de hardnekkige boze mensen, die met helse aantijgingen tegen hem werken.

Jullie kunnen denken wat jullie willen, maar het schijnt mij, wij leven aan het einde der tijden en de profeet Joel spreekt: “En aan het einde der tijden, spreekt de Heer, zal ik mijn geest laten wegstromen en mensen zullen gezichten hebben en genezingen worden voltrokken”.

En als we aan de ene kant de gaven van genade van de Heilige Geest zien werken, zo zien we ook aan de andere kant het tegenovergestelde, en zien we in Duitsland, daar waar het communisme heerst, die ook met zijn hals voor het Beierse land staat en het dreigt te verslinden – daar heeft het Beierse volk tot taak, het uitzenden van de liefde en het uitzenden van het geloof te bewaren.

Moge Beieren er zich in dit uur bewust van zijn, dat zij zo'n dienaar van God in hun land onderdak mogen verlenen, en daaruit concluderen, heel goed te zijn voor vluchtelingen en alle ontheemden in dit land.

Wij willen kinderen van het Licht zijn en werken van het Licht volbrengen. Kijken we naar boven naar God, de gever van het goede, alleen aan hem de Eer.

Ik heb me zo geordend onder de nederigheid als dienaar van God, en hij heeft zich enkel benoemd tot instrument van het Allerhoogste. Dat maakte diepe indruk op me, want de maatstaf van nederigheid, is de maatstaf van God bij een mens. Ik ben ervan overtuigd, dat jullie in grote getale reeds zijn genezen.

(Interruptie uit de menigte: “Onze vurigste wens zou zijn, dat de Kerk aan de kant van de heer Gröning gaat staan!”)

Ik ben Italiaan en kan hier niets over zeggen. Ik ben erg arm en nog in opleiding theologie. Ik zeg alleen maar waar ik van overtuigd ben; dit kan niemand mij afnemen. Als ik binnen een jaar terug kom, als priester, zal ik ook de geestelijken bezoeken, maar nu moet ik terug naar Italië, om mijn studie af te ronden. Ik ben aangenaam verrast, over hetgeen ik heb gezien.

De Katholieke Kerk kan niet anders, als het werk van God toch zo duidelijk is. Vroeg of laat zal ze het erkennen. Ik heb reeds zeer goede en positieve uitspraken gehoord. Maar ik mag hierover niet spreken, omdat dit een kwestie van Duitse geestelijkheid is; anders kom ik met anderen in conflict. Ik kan alleen maar praten over mijn persoonlijke overtuiging.

Tot ziens, tot volgend jaar, zo God wil.

Bruno Gröning:

Beste zieken,

Jullie hoorden zojuist de woorden van een geestelijke. Heb vertrouwen! Ik ben niet diegene, die jullie de gezondheid geven wil; nee. Zelf geef ik deze niet; ik bemiddel alleen maar. Maar ik verzoek jullie, van harte, mijn woorden, mijn wens te volgen.

Mag ik jullie zeggen, dat destijds, toen ik in Herford was, men mij het woordje “verboden” voor de ogen zette. Ondanks dat, zijn veel mensen genezen, en wel grotendeels zij, die de weg naar mij hadden gevonden, precies zo vertegenwoordigd waren, zoals jullie vandaag hier staan. Van genezing mocht ik niet spreken. Maar er is veel gebeurd, dit wil zeggen, dat veel mensen daarbij ook gezond werden, omdat ik zo ben ingesteld en alle mensen gezond wil zien.

De overdracht gebeurt zo, ik hoef er maar min of meer over te spreken. Als jullie mij het vertrouwen altijd geven, gebeurt al alles. Waarom veel woorden? Laten wij de daad spreken! Als jullie het vertrouwen kunnen opbrengen - ik wil jullie er niet toe dwingen -, als jullie het al niet hebben gevoeld, dan zullen jullie het nog gaan voelen, dat jullie dat krijgen, waarom jullie zijn gekomen.

Maar ik wil niet, dat de een of ander onder jullie misschien naar buiten toe zegt: “Daar ben ik geweest, die Gröning heeft van een genezing gesproken” of “Ik heb het lijden toch nog, hij heeft van genezing gesproken, het zou al gebeurd zijn”.

Als ik jullie zeg, het gebeurt ook zo. Weinig woorden, maar veel daden. En ik neem de verantwoording, voor hetgeen mijn tegenstanders jullie hebben wijsgemaakt, die niets hebben nagelaten, om mij op welke manier dan ook maar uit de weg te ruimen. Dit zal niet lukken.

In de periode, die ik niet hier was, was ik steeds onder mensen, en jullie kunnen de uren tellen, die ik heb geslapen. Jullie kunnen op vijf vingers aftellen, hetgeen ik gedurende deze dagen heb gegeten. Ik kan zonder eten; ik kan zonder slaap; maar een ding kan ik niet zonder, waartoe ik mij verplicht voel, mensen te helpen, en hier zal ik geen millimeter achteruit gaan. Mijn pad gaat door, wat er ook gebeurt! De Heer is met mij!

Ik hoop dat jullie mij nu nog beter hebben begrepen en dat ik niet veel meer hoef te zeggen. Als jullie dat vertrouwen hebben; dan is al veel gebeurd. Vertrouwen in mij en het geloof in God! In dit geloof gebeurt alles, zoals jullie zojuist uit de mond van een geestelijke hebben gehoord, zoals hij reeds zei: “Jouw geloof heeft je geholpen”. Datzelfde wil ik ook tegen jullie zeggen. Dit waren altijd al mijn woorden.

Ik ben geen mens die gestudeerd heeft; noch ben ik belezen, noch nam ik een menselijke leer aan, nee. Ik ging mijn eigen weg, tot vandaag en zal deze ook verder gaan. Ik neem geen menselijke leer aan. Ik ben ook voor niemand bang. Ik ben voor geen mens bang. Geen mens heeft het recht, mij het zwijgen op te leggen, noch mijn kracht, dit wil zeggen, de Goddelijke kracht te ontnemen. Voor mij bestaan er geen menselijke wetten. Voor mij bestaan puur Goddelijke wetten; wat er ook gebeurt!

Toegejuicht moet worden, zoals ik al zei, dat de regering van Beieren zich bereid heeft verklaard, mij geen steen in de weg te leggen. Nu echter is iets dergelijks gebeurd dat slechteriken aan het werk zijn, mij van jullie weg te trekken, zodat jullie je hele leven ziek blijven.

(Interrupties)

Die paar dagen, die ik er niet was, in Frankfurt, waren ook journalisten. Voordat ik op de plaats van bestemming was, waren ze al aanwezig met een groot wantrouwen. Maar met weinig woorden van mij kwamen zij geleidelijk tot de overtuiging, doordat zij zeiden: “Ja, nu wij u zo zien, hebben wij een totaal ander beeld gekregen”. Een hele nacht heb ik opgeofferd en hun duidelijk gemaakt hoe men tegen mij vecht. Een tweede nacht heb ik opgeofferd, waarin ik kon aantonen, wat er allemaal kan gebeuren. Ik had mijn best gedaan, om niemand te laten weten, waar ik was en toch waren de mensen er, en diegenen die ik de hulp ter plekke kon geven. Dit gebeurde tevens in naam van God! En ik voelde mij zo licht en zo groot en sterk, om dit te kunnen doen, en jullie zullen daarom begrijpen, dat ik noch kon eten, noch slaap nodig had. Ik kan net zo goed slapen, net zo goed eten, ik ben ook maar een mens. Maar ik word gesterkt door God, doordat ik mij gesteund voel, mensen in zijn naam te helpen en daarom zal ik geen millimeter teruggaan. Nog een keer zeg ik het: wat er ook gebeurt; ik stop hier niet mee!

Als jullie geen bezwaar hebben, zal ik jullie deze twee getuigen voorstellen,....

(Interruptie: “Wij geloven, wij hebben geen getuigen nodig!”)

...zoals de pers van Hessen nu achter me staat. Eerst had ze zich ook aangesloten bij die viezigheden, omdat ze immers niet wist, wat eigenlijk aan de hand was.

Hier heb ik een keer in een nacht gesproken en omdat er diverse voorwerpen naar boven werden gegooid, die ik aan zou raken, heb ik dan iedereen gevraagd, een of ander voorwerp, die hij bij zich had, in de hand te nemen, ik spreek het aan en dan is reeds alles gebeurd.

Ik vraag jullie, zoek een willekeurig voorwerp uit uw tas, houd het in de rechterhand indien mogelijk, houd deze hand omhoog, en dan zullen jullie dat ontvangen, waarnaar jullie al lang hebben uitgekeken.- Iets, en al is het een stukje papier, maakt niet uit wat het is.-

Dank jullie wel. Nemen jullie alsjeblieft de armen weer omlaag. God weet gegarandeerd waarom jullie hierheen gekomen zijn. Jullie hebben dit voorwerp in de rechterhand gehouden, en God heeft dit voorwerp gezegend, om jullie via dit voorwerp dat te geven, waarnaar jullie hebben verlangd.

(Applaus)

Steeds weer zijn er mensen, die mij over al dit, wat er gebeurt, weinig zeggen. Als het bij de een of de andere is gebeurd; dit wil zeggen, dat zij door een klein voorwerp gezond werden, dan was het mijn wil, jullie de gezondheid via God te geven. En God geeft jullie hierbij de kracht en de gezondheid.

Ik wil jullie het leven niet zwaar, maar licht maken, zodat zelfs mensen, die gezond zijn, in staat zijn, als ze de weg naar mij hebben gevonden en als ze hebben gevraagd om voor bekenden en verwante zieken ook de gezondheid mee naar huis te mogen nemen, aan deze zieken een hartelijke groet van mij over te brengen en jullie wens ik hetzelfde, wat ik jullie reeds van harte gewenst heb.

Hagen:

(vertelt zelfs tegen naaste kennissen meegemaakte genezing op afstand met sleutel, conform volgend krantenartikel)

Sinds 15 jaar had mevrouw B. blaasproblemen, waar ze erg veel last van had en door de artsen als zijnde ongeneeslijk verklaard werd. Zij stond in de menigte voor de Traberhof, terwijl Gröning vanaf het balkon de mensen opriep een voorwerp in de rechterhand te nemen. Mevrouw B. pakte een sleutel. Op dat moment had zij het gevoel, dat de sleutel warm werd; heel erg warm, en zij voelde pijn, precies zoals haar acute ziekte vijftien jaar geleden, maar sindsdien niet meer in deze hevigheid was opgetreden. Als verdoofd strompelde zij naar huis, naar haar oude tante, die onder sterke ischias leed, vanaf haar rechterheup naar beneden. Mevrouw B. legde de sleutel op de vloer en verzocht de tante, met de rechtervoet op de sleutel te gaan staan, dan ook de heup, tot de hele linkerzij geschokt rilde en vloog, en dit gebeuren herhaalde zich, zo vaak de oude dame haar voet op de sleutel zette. Het was bijna overbodig te vermelden, dat op hetzelfde ogenblik ook de pijn afnam, die vandaag na enkele dagen- al zover verminderd was, dat een volledige genezing te verwachten is. Nog dezelfde nacht legde mevrouw B. de sleutel op haar lichaam. Ook zij viel- net zoals haar tante- in een diepe, droomloze zware slaap, waaruit zij zeldzaam sterk en bijna genezen 's morgens ontwaakte.

Zelf heb ik dit mogen vaststellen, ik zou jullie ook de namen kunnen noemen. Dit wilde ik jullie alleen maar vertellen, omdat de heer Gröning er naar vroeg en omdat ik ervan overtuigd ben, dat jullie eigen vertrouwen helpt.

(Vanuit de menigte meldt zich de in genezing zijnde mevrouw Würstl uit Rosenheim en vraagt, wat zij tegen de sceptici kan doen, die aan haar genezing twijfelen.)

Bruno Gröning:

Het is steeds zo, dat mensen, die hiervoor geen begrip kunnen opbrengen, omdat zij immers veraf staan van het goddelijke geloof, niets zullen nalaten, mensen weg te trekken van hun geloof.

Deze mensen hebben het aan zichzelf te danken, als de een of ander van de vele duizenden, die reeds gezond werden, weer naar beneden getrokken werden, door de slechte woorden, van deze duivelsmensen. Maar hij die God in zijn hart vasthoudt en in hem leeft, zal nooit ziek worden. Hij zal de gezondheid zo opnemen zoals hier een vrouw, deze vrouw, die maar even deze woorden nodig had, om gestoord te worden in haar genezing. Gestoord worden kan alleen maar een mens, als hij de Regelung niet kan overwinnen en zich van deze duivelse mensen laat misleiden, dit betekent, dat hij deze persoon vervalst, door jullie te geloven en mij te mistrouwen. En dan zeg ik: De mens is het dan niet waard geholpen te worden.

Maar wie het niet nalaat aan God te geloven en mij vertrouwt, zal zijn gezondheid tegemoet gaan.

In het begin heb ik hier een persconferentie gehouden en deze mensen gevraagd, mij te ondersteunen, dat wil zeggen, de mensen de waarheid te berichten. Er zijn een paar smerige bladen, die niets hebben nagelaten, enkel met smerige woorden het volk te vergiftigen. Dergelijke zaken heb ik mij tot voor kort nog laten welgevalen. Ik kon er nog niet op reageren. Ik wilde het erop aan laten komen, dat men mij uitschold; dat elke viezerik een visitekaartje afgeeft, en nu heb ik een handvat om deze mensen ter verantwoording te roepen. Van tevoren had ik geen bewijs in de hand. Maar nu kan ik de strijd aangaan, en ik ben niet bang voor een gevecht. Ik hoef me niet te schamen, en ik heb niets te vrezen.

(Interruptie, uit de menigte... vraag om genezing)

Beste zieken, het zou te ver voeren, als ik nu naar ieder van jullie zou luisteren. Daarom zeg ik: Heb vertrouwen en sterk uw geloof: het geloof in God!

(Interruptie: “U blijft hier in Duitsland!”)

Ik heb het Duitse volk beloofd hier te blijven, en ben er niet bang voor geweest om de strijd op te pakken.

Ook in Hessen heb ik het volste vertrouwen. Ik zou daar moeten blijven, maar ik heb gezegd, dat ik hier in Beieren zou blijven. Een vaste woonplaats zal ik persoonlijk niet hebben. Maar mijn naaste medewerkers wel, die zullen een vaste plaats hebben. Maar ik moet mobiel zijn. Ik moet onderweg zijn. Ik schroom geen weg. Als jullie mij eens zouden zien onderweg, hoe ik mij inspan, om jullie te kunnen helpen; niets is teveel voor me! Ik weet, ook jullie is niets teveel. Als ik nu zou zeggen, blijf een hele week hier, jullie zouden het volhouden, omdat jullie het vertrouwen hebben.

Vanuit Herford zei ik al: Ik kom naar iedereen! Ik zal het jullie heel gemakkelijk maken. Ik weet dat veel arme mensen onder jullie zijn, die alles opofferen, om het laatste reisgeld te kunnen opbrengen, om alleen maar dat ene te krijgen: de gezondheid. Ik weet dat veel rijken alles hebben opgeofferd, om gezond te worden en nu de weg vol vertrouwen naar mij hebben gevonden. Van mij kunnen jullie hulp krijgen, en vanzelfsprekend ben ik ertoe bereid, om mensen te helpen en mensen te genezen!

Als ik jullie veel vertel, dan zou het voor enkelen van jullie zo opgevat kunnen worden dat jullie zeggen: “Hij spreekt alleen over zich, hij wil propaganda maken”. Daarom heb ik het niet zo graag, dat ik jullie zoveel over mij vertel, wat jullie graag willen weten, wat voor genezingen her en der reeds voltrokken zijn.

(Er volgt een beschrijving van een genezing van een jong blind meisje in Frankfurt en haar vriend, een invalide)

(Interruptie uit de menigte: “Wordt de Traberhof een Gezondheidscentrum?”)

Ik heb gezegd, dat de Traberhof het eerste gezondheidscentrum hier in Beieren is, maar de gelegenheid is er nog niet. Ik weet, dat als we hier maar een gezondheidscentrum hebben, dat deze bestormd zou worden door mensenmassa's. De plek kan niet groot genoeg zijn, om alle mensen te kunnen opnemen.

Beste zieken, als jullie me een voor een zouden vragen, om jullie te helpen, dan moet ik jullie zeggen, dat jullie daardoor een wantrouwen uitspreken. Jullie hebben dit niet nodig, dit hoef je niet.

Gezondheidscentrum, een is niet genoeg, van mij mogen het ook honderden zijn, des te gemakkelijker is het, en des te meer mensen kan ik helpen. Daarom zeg ik: Wacht! Maar ik geloof dat ik mag zeggen, dat velen van jullie, niet meer hoeven te komen. Let alleen maar op jullie lichaam.

En nu vraag ik jullie, naar huis te gaan, en ik vraag jullie niet te klagen en te zeggen: “Hij heeft toch niks gedaan”. Let zelf op jullie lichaam en dank dan God; niet alleen vandaag en morgen, nee. Jullie hele leven lang dienen jullie het geloof in God te sterken en met Hem te leven!

(Interruptie, uit de menigte... vraag om genezing)

Ik heb jullie allemaal al gezien, ik zie jullie duidelijker als jullie geloven. Als ik het gezondheidscentrum heb, dan zal ik ook de blinden tot mij roepen en dan zal ik ook deze mensen in Gods naam het gezichtsvermogen weer terug geven. Jullie weten immers dat iedereen zelf, maar was dit er al ooit, dat alleen maar een kleine handbeweging of door het aanspreken in weinig woorden iemand zijn gezichtsvermogen weer terug kreeg? Honderd jaar geleden is het, dat dit ooit het geval was, en nu hebben wij het een tweede keer en er komt ook nog een derde keer!

“Zojuist hebben jullie uit de mond van een eerlijke, oprechte journalist gehoord...”

Verslag van Bruno Gröning, Traberhof bij Rosenheim, 24 september 1949, namiddag

(Interrupties uit de menigte: “Wij wensen de heer Gröning Gods rijke Zegen. Moge God U duizend maal belonen!”)

Nu wil ik afscheid van jullie nemen, door ieder van jullie van harte een goede gezondheid te wensen.

Laat de smerige monden praten wat ze willen, ik wijk niet!

Met de kogeltjes, dat ik vroeger al deed als kleine jongen. En die ik het toen gaf- zij hebben het mij laten zien, het was geen papier meer maar poeder. En daardoor zijn ze zo in leven gebleven, zoals ze zich dit hebben gewenst.

Maar het hoeft niet het kogeltje te zijn, en ik zal het steeds gemakkelijker maken. Niet zo, zoals ik het wil doen, maar ik moet op de ingeving wachten, tot ik het doen mag. Niet uit de lucht gegrepen, maar ik moet precies wachten op de ingeving, dat ik jullie mag helpen. Op een of andere manier, het wordt niet moeilijker voor me, integendeel, het wordt steeds gemakkelijker, ondanks de grote strijd, die ik nog moet voeren.

Ik wens jullie alle goeds, God zei met jullie.

Bron

Archief Bruno Gröning Stichting